

kā nodokļu kredītu 45 % apmērā no ieguldījumiem īsteno par labu Gipuskoa [Guipúzcoa] provinces uzņēmumiem (OV 2002, L 314, 26. lpp.), un 2001. gada 11. jūlija Lēmumā 2002/540/EK par valsts atbalsta shēmu, ko Spānija piemēro atsevišķiem jaunizveidotiem Gipuskoa provinces uzņēmumiem (OV 2002, L 174, 31. lpp.) (turpmāk tekstā — "2001. gada lēmumi") paredzēto pienākumu neizpildi, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajos lēmumos, kā arī LESD 260. pantā paredzētos pienākumus;

- piespriest Spānijas Karalistei samaksāt Komisijai kavējuma naudu EUR 236 044,8 apmērā par katru sprieduma izpildes nokavējuma dienu no dienas, kad pasludināts spriedums šajā lietā, līdz 2006. gada sprieduma pilnīgas izpildes dienai;
- piespriest Spānijas Karalistei samaksāt Komisijai noteiktu summu, kura aprēķināta, dienas summu EUR 25 817,4 apmērā reizinot ar to dienu skaitu, kurās ir noticis pārkāpums no 2006. gada sprieduma taisīšanas dienas līdz:
- datumam, kurā Spānijas Karaliste ir atguvusi 2001. gada lēmumos par nelikumīgiem atzītos atbalstus, ja Tiesa konstatē, ka atgūšana faktiski ir notikusi pirms sprieduma pasludināšanas šajā lietā;
- datumam, kurā taisīts spriedums šajā lietā, ja 2006. gada spriedums pirms šī datuma nav pilnībā ticis izpildīts;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Spānijas iestādes nav veikušas visus pasākumus, kas vajadzīgi 2006. gada sprieduma izpildei, jo nav atguvušas visus atbalstus, kas 2001. gada lēmumos atzīti par nelikumīgiem un neatbilstošiem. Pirmkārt, Spānijas iestādes noteiktus individuālus atbalstus ir uzskatījušas par saderīgiem ar iekšējo tirgu, kaut gan šie atbalsti neatbilda Komisijas apstiprinātās valsts reģionālā atbalsta shēmas prasībām un katrā ziņā neatbilda Kopienas valsts reģionālā atbalsta vadlīnijās (OV 1998, C 74, 9. lpp.) izvirzītajām prasībām. Otrkārt, Spānijas iestādes noteiktiem saņēmējiem ir piemērojušas atlaidi līdz pat EUR 100 000 par saņēmēju par trīs gadu periodu, neievērojot *de minimis* atbalstu regulējošās tiesību normas. Treškārt, dažos gadījumos Spānijas iestādes ar atpakaļejošu spēku ir piemērojušas Spānijas nodokļu tiesībās paredzētās nodokļu atlaides, kaut gan nebija izpildītas visas Spānijas tiesību aktos šādu atlaizņu piemērošanai paredzētās prasības. Visbeidzot un ceturtkārt, nelikumīgo atbalstu saņēmēji nav izpildījuši visus Spānijas iestāžu izdotos samaksas pieprasījumus. Pēc Komisijas aprēķiniem, joprojām atgūstamās summas ir 87 % no visiem atgūstamajiem nelikumīgajiem atbalstiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 20. aprīlī iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) — *Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd un William Hill Plc/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon un Ypourgos Politismou*

(Lieta C-186/11)

(2011/C 186/26)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd un William Hill Plc*

Atbildētāji: *Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon un Ypourgos Politismou*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar EK līguma 43. un 49. pantu ir saderīgs valsts tiesību akts, kas nolūkā ierobežot azartspēļu piedāvājumu ekskluzīvas tiesības saistībā ar azartspēļu norises nodrošināšanu, pārvaldību, organizēšanu un rīkošanu piešķir tikai vienam uzņēmumam, kas izveidots akciju sabiedrības formā un kotēts biržā, ja minētais uzņēmums turklāt arī reklamē sevis organizētās azartspēles, paplašina savu darbību un veic to citās valstīs, spēlētāju dalība ir brīva, un derību un laimesta maksimāli pieļaujamā summa tiek noteikta katrai biļetei, nevis katram spēlētājam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai ar EK līguma 43. un 49. pantu ir saderīgs valsts tiesību akts, kurš nolūkā cīnīties pret noziedzību, īstenojot kontroli pār attiecīgajā jomā aktīvo uzņēmumu darbību, lai nodrošinātu, ka minētā darbība norisinās tikai kontrolētā veidā, ekskluzīvas tiesības saistībā ar azartspēļu norises nodrošināšanu, pārvaldību, organizēšanu un rīkošanu piešķir tikai vienam uzņēmumam, arī tad, ja minētā piešķiruma rezultātā attiecīgais piedāvājums paplašinās neierobežoti? Vai katrā ziņā, lai minēto ierobežojumu varētu uzskatīt par piemērotu noziedzības apkarošanas mērķa sasniegšanai, ir noderīgi piedāvājuma paplašināšanos tomēr kontrolēt, proti, lai tas nepārsniedz to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai? Ja minētā paplašināšanās tomēr ir jākontrolē, vai no tāda viedokļa to var uzskatīt par kontrolētu, ja minētajā nozarē tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības struktūrai, kurai piemīt pirmajā prejudiciālajā jautājumā uzskaitītās īpašības? Visbeidzot, ja uzskata, ka konkrēto ekskluzīvo tiesību piešķiršana izraisa azartspēļu piedāvājuma kontrolētu paplašināšanos,

vai piešķirums tikai vienam uzņēmumam pārsniedz to, kas vajadzīgs, tajā ziņā, ka to pašu mērķi var pienācīgi sasniegt, minētās tiesības piešķirot arī vairākiem uzņēmumiem?

- 3) Ja, atsaucoties uz iepriekšējiem diviem prejudiciālajiem jautājumiem, tiku uzskatīts, ka ekskluzīvu tiesību piešķiršana ar konkrētajiem valsts noteikumiem saistībā ar azartspēļu norises nodrošināšanu, pārvaldību, organizēšanu un rīkošanu nav saderīga ar EK līguma 43. un 49. pantu: a) vai saskaņā ar minētajiem Līguma noteikumiem ir pieļaujams, ka valsts iestādes pārejas periodā, kas vajadzīgs, lai pieņemtu ar EK līgumu saderīgus noteikumus, pārstāj izskatīt lūgumus par minētās darbības uzsākšanu, kurus iesnieguši citās dalībvalstīs reģistrēti subjekti, b) ja atbilde ir apstiprinoša, pamatojoties uz kādiem kritērijiem nosaka šāda pārejas perioda ilgumu, c) ja pārejas periods netiek atļauts, pamatojoties uz kādiem kritērijiem valsts iestādēm ir jāvērtē attiecīgie lūgumi?

Prasība, kas celta 2011. gada 20. aprīlī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-189/11)

(2011/C 186/27)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un C. Soulay)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka,

- piemērojot īpašo režīmu ceļojumu aģentūrām gadījumos, kad ceļojumu pakalpojumi ir tikuši pārdoti trešajai personai, nevis ceļotājam,
- izslēdzot no minētā īpašā režīma piemērošanas tādu mazumtirdzniecības aģentūru veikto vairumtirgotāju organizēto ceļojumu pārdošanu klientiem, kuras rīkojas savā vārdā,
- zināmos gadījumos atļaujot ceļojumu aģentūrām rēķinā iekļaut kopējo summu, kurai nav saistības ar no klienta faktiski iekasēto PVN, un ļaujot klientam, kas ir nodokļu maksātājs, atskaitīt šo kopējo samaksāto PVN, un
- atļaujot ceļojumu aģentūrām, tiktāl, ciktāl tām piemērojams īpašais režīms, vispārīgi noteikt nodokļa bāzi katram nodokļu samaksas periodam,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 306.–310., 226., 168., 169. un 73. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka tas, kā Spānijas Karaliste piemēro īpašo režīmu ceļojumu aģentūrām, tiktāl, ciktāl tas attiecas ne tikai uz ceļotājiem sniegtajiem pakalpojumiem, kā ir paredzēts direktīvā, bet arī uz darījumiem ceļojumu aģentūru starpā, ir pretrunā tiesību aktu noteikumiem PVN jomā.

Turklāt tas, ka no minētā īpašā režīma piemērošanas tiek izslēgta tādu mazumtirdzniecības aģentūru veikta vairumtirgotāju organizēto ceļojumu pārdošana klientiem, kuras rīkojas savā vārdā, arī neatbilstot direktīvai, jo šādas darbības, pēc Komisijas domām, neapšaubāmi ietilpst tajās, uz kurām attiecas īpašais režīms.

Komisija uzskata, ka pretrunā PVN direktīvai ir arī Spānijas tiesību normas, kurās ceļojuma aģentūrām bez jebkāda pamata, kas būtu rodams minētajā direktīvā, ir atļauts rēķinā iekļaut kopējo PVN summu, kurai nav saistības ar no klienta faktiski iekasēto PVN, kā arī tiesību normas, kurās atļauts klientam, kas ir nodokļu maksātājs, atskaitīt šo kopējo samaksāto PVN, kā arī tās, kurās ceļojumu aģentūrām tiktāl, ciktāl tām ir piemērojams īpašais režīms, ir atļauts vispārīgi noteikt nodokļa bāzi katram nodokļu samaksas periodam.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 8. februāra spriedumu lietā T-194/09 Lan Airlines, S.A./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, S.A. 2011. gada 28. aprīlī iesniedza Lan Airlines, S.A.

(Lieta C-198/11 P)

(2011/C 186/28)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lan Airlines, S.A. (pārstāvis — E. Armijo Chávarri, advokāts)